

οὐτε κακὸν εἶναι. δόξειε δὲ αὐτὸ οὐδὲ πρὸς θάλασσαν ἢ ἐν νόσοις. ἐν πύσιν οὖν ἢ ἐν τοῖς κακίσι τοῖς τοῖς δὲ οἱ ἐν πολλοῖς ἐν μαζίσω γδ καὶ καλλίστω κενδωίω. ὁμολογοῦν δὲ τοῖς τοῖς εἰσι καὶ ἀπὸ πύσιν ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ παρὰ τοῖς μονάρχοις. κερῆος δὲ λήγειτ' αὐτὸν αἰδρείος, ὁ πρὸς τὸν κερῆον θάνατον αἰδρείος, καὶ ὅσα θάνατον ὁπφίρει ὑπόγυμα ὄντα τοῖς αὐτῶν δὲ μέγιστα τὰ κατὰ πόλεμον. οὐ μὲν δὲ λαὸς ἐν θάλασσῃ, καὶ ἐν νόσοις αἰδρείος ἀφ' αἰδρείος οὐχ οὕτω δὲ ὡς οἱ θάλασσαν οἱ εὐφροδὲ ἀπεγνώσασιν τὴν σωτηρίαν, καὶ τὸν θάνατον τὸν τοῖς τὸν θυχεράνοισιν οἱ δὲ ἀέλιπιδος εἰσι παρὰ τὴν ἐμπειρίαν αἰμα δὲ καὶ ἀφρίζοντες, ἐν οἷς ὅστιν ἢ δὲ μὴ, ἢ κερῆον τὸ θάνατον εἰ τῆς τοιαύτης δὲ φθορῆς οὐδέτερον ὑποφύει.

Κερῆσιμονι.

Τὸ δὲ φοβερόν, οὐ πάσι μὲν τὸ αὐτὸ λέγεται γρημὸν δὲ πρὸς τὸν ἀνδραποιν. τὸ τοῦ μὲν οὖν παντὶ φοβερόν τῷ νοῦν ἔχοντι τὰ δὲ κατ' ἀνδραποιν, διαφέρει μεγάλῃ, καὶ πρὸς μὲν ἄλλων καὶ τῷ ἢ πῶν ὁμοίως δὲ καὶ τὰ θάνατον λέει. ὁ δὲ αἰδρείος, ἀνεπληκτικός, ὡς ἀνδραποινος. φοβήσεται μὲν οὖν καὶ τὰ τοιαύτα ὡς αἰδρείος, καὶ ὡς ὁ λόγος ὑποφύει, τὸ κερῆον ἐνεκεν τῷ γδ τέλει τῆς ἀντιθέσεως ἢ μὲν ἄλλων καὶ ἢ πῶν ταῦτα φοβεῖσθαι καὶ ἢ πρὸς τὰ μὲν φοβεῖσθαι, ὡς τοιαύτα φοβεῖσθαι, γίνεται δὲ ἢ πρὸς ἀμαρτιῶν, ἢ μὲν, ὅτι οὐ δεῖτ' ἢ δὲ, ὅτι οὐχ ὡς δεῖτ' ἢ δὲ ὅτι οὐχ ὅτι, ἢ πρὸς τοιοῦτων ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὰ θάνατον ὁ μὲν οὖν αὐτὸ δεῖ, καὶ οὐ ἔνεκεν, ὑποφύει καὶ φοβούμενος, καὶ ὡς δεῖ, καὶ ὅτι ὁμοίως δὲ καὶ θάρρῶν, αἰδρείος κατ' ἀξίαν γδ, καὶ ὡς αὐτὸν λόγος, πρὸς καὶ πρὸς αἰδρείος. τίλλει δὲ πάσις ἐνεργείας ὅτι τὸ κατὰ τὴν ἔξιν. καὶ τὸ αἰδρείον δὲ, ἢ ἀφ' ἄλλων, κερῆον τοιοῦτον ἢ καὶ τὸ τέλει ὁρίζεται γδ ἢ κερῆον τῷ τέλει. κερῆον δὲ ἔνεκεν ὁ ἀνδρείος ὑποφύει καὶ πρὸς τὰ κατὰ τὴν αἰδρείαν. ἢ δὲ ὑποφύει, ὁ μὲν τῆς ἀφοβίας, ἀνόνημος εἰρηται δὲ ἢ μὲν ἐν τοῖς πρὸς τῶν, ὅτι πολλὰ ὅστιν ἀνόνημος εἶναι

neque malum esse videatur. Sed neque circa mortem quamlibet verari fortis videtur: vt si in mari, vel morbo contigerit. Circa qualem igitur verfabitur? An circa eam, quæ in pulcherrimis rebus contingit: cuiusmodi sunt, quæ in bello opportuatur, in maximo scilicet, & pulcherrimo periculo? His consentiunt etiam homines, qui & à ciuitatibus, & à regibus instituti sunt. Ille itaque proprie vir fortis dicitur, qui circa præclaram mortem impavidus fuerit, circæque ea quæ mortem afferunt, cum proxima sunt. eiusmodi autem maxime sunt, quæ in bello occurrere consueverunt: Veruntamen & in mari & in morbis vir fortis impavidus est: non ita tamen, vt maritimi homines: hi enim desperata salute sua, ægrè eiusmodi genus mortis ferunt: illi bona spe ob nauigandi peritiam freti sunt. Fortes præterea in iis viriliter se gerunt, in quibus vires spectantur, aut præclarum est mori: quorum neutrum in talibus generibus necis existit.

CAPVT X.

ID autem quod terrorem incutit, non omnibus est idem: dicimusque aliquid supra hominem esse: quod quidem vnicuique sanæ mentis homini terribile est. ac quæ hominem non excedunt, magnitudine differunt, & eo quod magis vel minus efficiuntur. simili modo ea quæ fiduciam nobis afferunt.

Fortis autem vir, vt homo erit iactatus: timebit tamen etiam ipse huiusmodi mala, sed vt oportet: tamen, & vt ratio præscribit, honestatis causa sustinebit, ac feret: quippe cum hic finis virtutis sit, efficitur autem vt magis & minus hæc timeamus: item vt ea quæ non sunt terribilia, quasi terribilia sint, timeamus. Peccataque committuntur, aliud, cum timeamus ea quæ non oportet, aliud, cum non sicut oportet, aliud, cum non oportet, vel aliquid eiusmodi. similiter quoque circa ea quæ fiduciam afferunt. Qui igitur ea quæ oportet, & cuius causa oportet, & vt oportet, sustinet, ac timet, & simili modo etiam confidit, fortis est: quippe cum pro dignitate & sicut ratio præscribit, fortis vir & patiat, & agat. Finis autem vnicuiusque operationis est, qui secundum habitum existit: ac viro forti fortitudo ipsa honesta res est: talis igitur erit etiam finis: quippe cum sine singula definitur: honesta autem causa fortis vir sustineat, atque agat ea quæ ex ipsa fortitudine sunt. Ex illis

verò qui exuperant, qui inrepeditate excedit, nomine vacat: multa. n. huiusmodi nominibus vacare superius à nobis dictum est: posset tamen esse, insanus quidam